

מ"ת 3960/06/21 - מדינת ישראל נגד נגסה מולה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 3960-06-21 מדינת ישראל נ' מולה
תיק חיצוני: 402851/2021

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	נגסה מולה

החלטה

לפניי בקשה לחילוט ערבויות.

ביום 2.6.2021 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות גידול סם, נטילת חשמל בגניבה והחזקת כלים להכנת סם שלא לשימוש עצמי. בד בבד, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ביום 17.6.2021 הוריתי על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים ובכללם מעצר בית בבית הוריו, בפיקוח אחיותיו, עד לתום ההליכים המשפטיים. בצד זאת, אישרתי למשיב לצאת ממקום מעצר הבית, בליווי ובפיקוח, לצורך התאווורות, מדי יום, בין השעות 17:00 ל- 19:00.

ביום 10.11.2021 נעצר המשיב בסמוך לשעה 04:50, כשהוא נמצא מחוץ למקום מעצר הבית, ללא פיקוח מי ממפקחיו, בחשד לביצוע עבירה, ובכך הפר את תנאי שחרורו.

מעצרו של המשיב הוארך וביום 14.11.2021 הורה בית המשפט (כב' השופט ט' ענר) במסגרת הליך מ"י 25311-11-21 על שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח בכפוף לחתימה על ערבות צד ג' והפקדה כספית.

המשיב לא עמד בתנאי השחרור ובמקביל הוגשה על ידי המדינה בקשה לעיון חוזר ולחילוט ערבויות.

ביום 18.11.2021 דנתי בבקשה לעיון חוזר והוריתי על שחרורו של המשיב, בכפוף לעמידה בתנאים שנקבעו על ידי כב' השופט ענר לעיל, תוך שציינתי כי המשיב נתון במעצר בית מלא מזה כ-5 חודשים ולא הוגשו בעניינו בקשות להקלה בתנאים, למרות חלוף הזמן, ככל הנראה בשל היעדר קשר בין המשיב לבא כוחו.

עמוד 1

ביום 23.11.2021 התקיים בפניי דיון בבקשת המדינה לחילוט הערבויות שנקבעו לטובת הבטחת תנאי השחרור, אליו התייצבו גם המפקחות, אחיותיו של המשיב.

ב"כ המבקשת חזר על האמור בבקשה והדגיש כי מדובר בהפרת בוטה של תנאי השחרור, שכן המשיב נמצא מחוץ למקום מעצר הבית בשעת בוקר מוקדמת, כשהוא ללא מי ממפקחיו, בחשד לביצוע עבירה ואף נמלט מהשוטרים עת ביקשו ממנו לעצור.

ב"כ המשיב אינו חולק על כך שהמשיב הפר את תנאי השחרור אולם סבר כי מדובר במקרה חריג בו ניתן לנהוג לפני משורת הדין ולוותר על חילוט הערבויות, לנוכח מצבה הכלכלי הקשה של משפחת המשיב. כן נטען, כי המשיב נתון בתנאים מגבילים מזה מספר חודשים ובמהלך תקופה זו לא פנה בבקשה להקלה בתנאים. בנסיבות אלה ביקש להסתפק באזהרת המשיב וחידוד תנאי שחרורו.

עיינתי בחקירות המשיב ואחיותיו במשטרה ושמעתי את המפקחות באולם בית המשפט. כאמור, אין מחלוקת כי במועד המדובר לא מילאו המשיב והמפקחות אחר הוראות בית המשפט ומדבריהם גם מתעורר ספק אם בכלל קיומו תנאי השחרור מאז נקבעו.

בחקירתו במשטרה מיום 17.11.2021 הכחיש המשיב שהוא נתון בתנאי מעצר בית, אינו זוכר כי ביום 17.6.2021 הושתו עליו התנאים המגבילים ואחיותיו אינן מפקחות עליו. לאחר שהוצגה לו החלטת בית המשפט מיום 17.6.2021 שינה גרסתו וטען כי מאז ניתנו לו הקלות ואושר לו לצאת בין השעות 05:00 ל-08:00. מדובר בטענה שאין לה אחיזה במציאות.

אחותו של המשיב הגב' טשאמוש סהאלה, מסרה בחקירתה במשטרה מיום 17.11.2021 כי סברה שהפיקוח הינו למשך 60 יום בלבד, "חשבתי ששמעתי שזה שישים יום". הבהירה כי מכל מקום איננה יכולה להשגיח על המשיב בשעות הלילה וייתכן שיצא אחרי שנרדמה. בבית המשפט הבהירה, שלמרות דבריה במשטרה, לפיהם הפיקוח למעשה הסתיים, בפועל כן פיקחה על המשיב, אולם בשעות הלילה היא צריכה לישון ולפיכך אינה יכולה להשגיח על המשיב. טענה שעד לחודש אוקטובר '21 הייתה עם המשיב במהלך שעות היום ולאחרונה, מאחר שהחלה בעבודה חדשה, היא מפקחת על המשיב בשעות אחר הצהריים.

אחותו השנייה של המשיב, גב' אמאריץ' מולה, סיפרה בחקירתה מיום 17.11.2021, שהמשיב יצא מהבית לאחר שכולם הלכו לישון וכי היא מודעת לכך שהפיקוח על המשיב טרם הסתיים. באשר להפרת התנאים, השיבה כי היא אינה יכולה להישאר ערה כל הלילה על מנת לפקח על המשיב. בבית המשפט, שבה והבטיחה שתנאי השחרור קיומו וכי היא ואחותה מפקחות על המשיב במהלך כל שעות היממה. לעת עתה איננה עובדת והיא פנויה למשימת הפיקוח במהלך כל היום.

תכלית מוסד הערבות הוא לאפשר, מחד גיסא, פגיעה קטנה ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשמתו במשפט, ומאידך גיסא, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים בש"פ 7925/11 לז"נ **מדינת ישראל** [27.6.2019]; בש"פ 2823/19 **אידה גדמילוב נ' מדינת ישראל** ([10.6.2019])

למפקחים שמונו על ידי בית המשפט תפקיד מרכזי במימוש האפשרות לשחרר אדם בערובה. בית המשפט סומך על המפקחים, המשמשים כזרועו הארוכה, ומשכך, על מי שמונה לשמש כמפקח להצדיק את האמון שנתן בו בית המשפט (בש"פ 1902/19 **אביטן נ' מדינת ישראל** [2.6.2019]).

הערובה הכספית אותה מטיל בית המשפט, כתנאי לשחרורו של נאשם, נועדה להבטיח את קיום ההתחייבות שנטלו הנאשם והערבים על עצמם.

לפיכך, משנוכח בית המשפט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות בהתאם לסעיף 51 בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) תשנ"ו-1996.

אשר לסכום החילוט, סמכות ביהמ"ש להורות על חילוט הערבות היא סמכות שבשיקול דעת ולפיכך רשאי הוא אף להורות על חילוט חלקי של הערבויות, תוך שיובאו בחשבון נסיבות העניין וטיב הפרת תנאי השחרור (בש"פ 6033/19 **מהרן דכה נ' מדינת ישראל** [10.10.2019]).

ומן הכלל אל הפרט.

אין מחלוקת כי המשיב הפר את תנאי שחרורו, הפרה בוטה ניתן לומר, וכי הערבות לא פיקחו עליו כפי שהיה עליהן לעשות. על אף דברי המפקחות בבית המשפט, נוכח דברי האחות טשאמוש ודברי המשיב עצמו, מתעורר חשד כי במהלך החודשים מאז שחרורו לא הקפיד המשיב על קיום תנאי מעצר הבית, כפי שנקבע, ואולם, בהיעדר ראיה פוזיטיבית להפרות, למעט לעניין ההפרה הספציפית ביום 10.11.2021, לא ניתן לקבוע כי אכן הופרו התנאים במקרים נוספים.

בעניין ההפרה הספציפית, נתתי דעתי לטענת האחיות, לפיה לא ניתן להשגיח על המשיב במהלך כל שעות הלילה, וכי רק בשעות הבוקר התחוויר להן שהמשיב אינו בבית, לאחר שהמטרה הודיעה להן שנעצר. בנסיבות אלה, לפני משורת הדין, ולו בשל הספק שמא יצא המשיב את הבית בזמן שהמפקחות ישנות, אינני מחלטת מתוך ערבויות צד ג' שנחתמו על ידי האחיות.

עם זאת, בכל הנוגע למשיב, מצב הדברים הינו שונה.

המשיב הוא אמנם צעיר בן 19, בן למשפחה שמצבה הכלכלי דחוק, ואשר מצוי במעצר בית מזה חמישה חודשים, ללא שהתבקשו בעניינו הקלות, ייתכן שעל רקע היעדר קשר בינו לבין בא כוחו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מההפרה הבוטה של תנאי השחרור שבוצעה על ידו מכך שלא נטל אחריות למעשיו וטען במטרה כי אינו נתון בתנאים מגבילים.

בנסיבות אלה, היה מקום לחלט את מלוא סכום הערובה במזומן וההתחייבות העצמית.

עם זאת, מתוך התחשבות בגילו הצעיר של המשיב ומצבו הכלכלי, זאת גם מתוך הנחה שכספי הערובה במזומן לא יצאו במלואם מכיסו, ולמעשה מדובר בפגיעה בבני משפחתו, מצאתי בסופו של דבר להורות על חילוט מחצית מתוך סכום הערובה שהופקד במזומן, קרי, 3,500 ₪.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.